

med de Indskrænkninger, som Fængselsordenen kræver, og under saadant Opsyn, som Rettens Formand finder fornødent, at modtage Besøg af en Læge eller Præst efter eget Valg, af Slægtninge eller af Personer, som staa i Forretningsforhold til Fangen, eller med hvem han ønsker at raadføre sig, bør kun nægtes, naar særlige Omstændigheder give Grund til at frygte, at deraf vil opstaa Skade for Undersøgelsen.

3) Om det skal tillades Fangen at afsende og modtage Breve, beror paa Rettens Formand, jvf. dog med Hensyn til Forsvarere § 722. Tilladelse bør kun nægtes, naar Rettens Formand, efter at have læst Brevet, finder enten, at der kan være Grund til at befrygte, at dets Afsendelse eller Udlevering vil være til Skade for Undersøgelsen, eller at dets Afsendelse vilde indeholde et Retsbrud. Afsendes eller udleveres Brevet ikke, bør der uden Ophold gives henholdsvis den fængslede eller Afsenderen Underretning derom. Afsendelse af lukkede Skrivelser til Ret eller Øvrighed kan ikke nægtes Fangen, og Fængslets Forstander har at sørge for, at saadanne Skrivelser fremsendes uden uforløst Ophold.

4) Varetægtsfanger have Ret til at sysselsætte sig, dog med de Begrænsninger, som følge af Fængslingens Øjemed og Fængselsordenen. Om Fangen ønsker det, skal han saa vidt muligt søges beskæftiget ved Arbejde i Fængslet mod passende Godtgørelse. Fangen har Adgang til Udlaan af Fængslets Bogsamling samt til udenfor denne at forskaffe sig Bøger af videnskabelig, teknisk eller lignende Art, men anden Læsning kun med Fængselsforstanderens Tilladelse. Disse Rettigheder kunne kun betages en Fange, naar han har forskyldt det som disciplinær Straf.

5) Det kan, udenfor Tilfælde af disciplinær Straf, ikke formenes en Varetægtsfange ved egne eller andres Midler at forskaffe sig anden og bedre Kost end den almindelige Fængselskost, for saa vidt saadant kan ske, uden at Fængselsordenen derved forstyrres. Med samme Begrænsning er Fangen berettiget til at benytte andre Klæder end den almindelige Fangedragt.

6) Legemlig Revselse maa ikke anvendes som disciplinær Straf paa Varetægtsfanger.

7) Hverken Arrestforvareren eller andre Personer maa benyttes til at udforske Fangen. Nærmere Regler om Fængselsordenen fastsættes ved kongelig Anordning under Iagttagelse af det i nærværende Paragraf foreskrevne.

Klager over utilbørlig Behandling i Fængslet kunne forebringes for Fængselsforstanderens foresatte, og, hvis de ikke af denne tages til Følge, for Retten i Overensstemmelse med Reglerne i § 797. I hvert Fangerum skal findes Opslag, indeholdende de væsentligste Bestemmelser i Fængselsreglementet og navnlig de i denne Paragraf givne Regler.

§ 768.

Er Sigtede en frugtsommelig eller diegivende Kvinde eller en Person under 18 Aar, bliver hun eller han, for saa vidt det efter Sigtelsens Genstand, Sigtedes Personlighed og de forhaandenværende Forhold lader sig gøre, efter Rettens Beslutning, i Stedet for at fængsles, at sætte under Tilsyn af paalidelige Personer, Forældre eller andre. For de unge Personers Vedkommende tages der tillige Hensyn til, at de holdes fri for fordærvelig Paavirkning. Naar Forældre eller andre fremsætte Ønske om, at en saadan Sigtet maa betros til deres Tilsyn, kan Retten, om det findes nødvendigt, knytte Indvilgelse heri til den Betingelse, at Sikkerhed stilles af de paagældende overensstemmende med Reglerne i §§ 769 og 770.

I andre Tilfælde kan, hvor saadant maa anses for tilstrækkeligt til Formaalets Opnaelse, i Stedet for Fængsling efter Rettens Beslutning anvendes Bevogtning i Hjemmet, efter Omstændighederne efter Sikkerhedsstillelse for det hertil sandsynlig